

2 gold. srebra na léto vloži, postane sočlen družtva. Od domorodne ljubezni slovenskih mašnikov in uradnikov je upati, da družtvo bode lepo razcevalo. V Celji kaj takoršnega že dolgo imajo. Narodne šole še zmerom v slabim starim stanu tičijo in g. šolski nadzorniki edino zveličavno nemšino priporočajo. Tudi neka druga pošast pri nas še ni minula. Ako kateri uradnik v višji službi želi priti, mlade slovenske duhovnike natolcuje in „berihite“ piše, da so „separatisti“ in „wühlari“, ker se podstopijo slovenske otroke slovenski katehizem slovenski brati in pisati učiti. O ubogi Slovenci! Pa še eno drugo. Znano je, da so v létu 1849 mesca oktobra šli slovenski poslanci na Dunaj prosit za sedež okrogne glavarstva v Celji. Pri tej priložnosti je g. minister poslancem, kateri so večidel sami Celjani bili, gotovo le na podlagi taci „berihitov“ oponašal, da nimajo Slovenci „österreichisches Bewusstsein“! Marburg se bolje avstrijski obnaša kot Celje; ono je dobilo tudi okrogno vladarstvo. Ali čuda golemoga! Zadnji den léta 1850 so v Marburgu v neki taberni nekteri mesčanski sinčeki hudo razsajali; nekdo jih zatoži, in ostra pride iz Dunaja nad Marburg, ktera jim pravi, da nima „österreichische Gesinnung“! Tako se časi spreminjajo! Hudodelstev se v naših krajih dosti zgodi; žalostno da moram reči. Narod se vsaki dan bolj demoralizira, če ravno je vsim dobro znano, da slovensko duhovništvo morebiti nikdar ni bilo tako delavno v svojem imenitnem poklicu, ko dan današnji. Pomanjkanje prave ljudske omike po šolah je zlo tega krivo. Šole bi znale več pomagati, kakor nar lepši pridige, pa morale bi vse drugači vravnane biti, kakor so dozdej. Pomagajte, katerim je izročeno kormilo narode vladati, pa hitro, razumno, narodsko, — drugači pridemo v joj in prejoj, v morje in gorje! „Das Rad der ändernden Zeit dreht sich unaufhaltsam“ pravi Slavjanom narpravičnejši Nemec Herder.*)

Sv. Križ pri Slatini (kisli vodi) na spodnjim Štajarskim. Dalječ po svetu naša Slatina in s prijazno okolico slovi. Ljudje veseliga, večidel tudi pošteniga in dobrega serca v teh krajih bivajo; ali — ker je zemlja preveč v male kose razdeljena, so večidel ubožni, in le malo kdo se tukaj najde, katerimu bi, tudi o nar boljših letinah, ob koncu leta čez svoje vsakdanje potrebe še kaj stariga žita alj družiga živeža ostalo. Desiravno pa revni, vonder to malo, kar imajo, veselo vživajo, in — kakor skoraj po vsih krajih mile Slovenije — tukaj še posebno lepo pojó, in radi hvala dajejo Bogu, od kateriga vsak dober dar pride. Letas pa je utihnilo sladko petje — sliši se za toliko več joka in zdihovanja, zakaj lanska slaba letina, vjime na polji, po vinogradih in pri živini so jih hudo zadele; terda se jim godi, silo veliko jih revšina tare in jih hudo stradati uči. Ali kjer je sila nar večji, je Božja roka nar bližji. Ona nam je dala pomočnika v ljudomilim g. doktorju Jožefu Sok-u, mnogo spoštovanim oskerbniku Slatinskih toplic, ki je od deželskih stanov naše kronovine, kakor posestnikov imenovanih toplic, dovoljenje sprosil na njih stroške 80 vaganov koruze kupiti in jo ubogim naše nadfare podariti. Hvaležnost je sveta dolžnost, ki tudi za prihodne čase blago serce dobrotnikov odperito ohrani. Serčna hvala tedaj našim usmiljenim deželskim stanovam, Bog jim stokrat poverni kar so ubogim o nar hujši stiski obilno

*) Častiti g. dopisnik nam ne bo za zlo vzel, da smo verstice zastran literarne kritike izpustili, ker od več ravno nasprotnih strani nam toliko spisov skupej letí, da bi se v dolgočasno vojsko zapletli, ktere pa »Novice« ne želé in jim tudi zato prostora manjka. Vsaka stran je enkrat rekla svoj »dixi« — sodniki naj bojo — bravei. Vred.

podelili. Lepa hvala pa tudi milodušnim gosp. dr. Soku, ki je razun mnogih dobrot, ki jih on in njegova dobrotljiva gospá revnim po svojim premoženju storita, po svoji prošnji še toliki milodar sprosil! Bog ju živi oba še dolgo let!

Franc Kalin, kaplan pri sv. Križu

Novičar iz mnogih krajev.

Nemške zadéve so, kakor se bere, med vladarji scer v vsim poravnane, le Pruska vlada se samimu predsedništvu avstrijske vlade še zoperstavlja, katerimu se pa Avstrija nikakor odpovedati noče. — Zavolj zmirej večih prekucij v bližnih Turških deželah je naše ministerstvo prepovedalo prodajo ali vožnjo orožja v Bosnijo in Hercegovino. — Ministerstvo notrajnih oprav bo podalo županijam natanjčno razlago vsih županije zadevajočih postav, in podúk, kako se ima županijsko gospodarstvo v bukvah zapisovati i. t. d. — Nove bankovce deržavniga zaklada po 10 in 5 gold. so cesarske kase začele 15. t. m. izdajati in prejemati. — Deželni odbor Koroškiga je ministerstvu kupčije vnovič razložil potrebo železnice skozi Koroško in poravnave Drave. — V Zagrebi se bojo začele volitve mestniga odbora. — 6. aprila se bo začela vožnja po železnici iz Prage v Draždane.

K slovenskim berilu za prvi razred.

Nič ni neprijetnišiga, kot skaze in pomóte v bukvah, zlasti kadar pomen kazijo in ténijo. Ker se je tudi v to berilo nekaj taci vrnilo, bi bilo prav, de bi vsak pisavec svoje spise prebral, ter poglavitne in motljive skaze v „Novicah“ naznanil, katerih naj bi profesorji pred branjem sleherniga odstavka, ali pa gredé učence opomnili, de naj jih popravijo. V drugim natisu naj jih tiskar popravi. Nasledujejo poglavitnišji pogreški mojih spiskov.

V spisu: „Volk in nektare dogodbe z volkovi“, 22. stran, št. 13, v 8. verstí, namesto: „v Kerkonoših na Rusovskim“ i. t. d., bëri: „v Kerkonoših, na Rusovskim“ i. t. d. — V 10. v. „po Kočevskih“ namesto: „po Kočevskim“.

„Volk se je poboljšal“, 7. v. bëri „ovčnjaka“, namesto „ovčjaka“, v predzadnji verstí bëri „s kijci“, namesto „skijci“.

„Volk se da štupo-ramo nesti“, v 3. v. od spodej bëri „ostreljen“, namesto „osterjen“.

„Volk s pesam sovrag“, v 6. v. bëri „iz strahú“, namesto „iz strahov“. V 14. in 15. v. namesto: „S tem jih od deleč in nevidama všteje“, bëri: „S tem jih lahko od deleč in nevidama ošteje.“

„Tudi volka je strah“, 5. v. bëri: „k zadnjimu“, namesto: „k zadjimu“, — 7. v. bëri: „kačnato“, namesto: „kočnato“.

„Jurče je volkam kos“, 26. str. v 7. in 8. verstí bëri: „vada“ (Lockspeise, po nekterih vaba), namesto: „voda“, — v 13. v. bëri: „z“, namesto: „s“.

„Medved in nektare medvedje dogodbe“, 39. str. v 11. v. od spodej bëri: „zimo prebijejo“, namesto: „zimo prebivajo“, — 40. ktr. 9. v. bëri: „bore medved“, namesto: „bori medved“. V poslednjim odstavku v 7. v. bëri: „veliko čajevnico ali čajovarnico“, namesto: „čéjavnico ali čajavar-nico“.

V pesmi: „Ave Marija“, 169. str., 3. v. bëri: „silo“, namesto: „sila“, — 4. odst. 3. v. bëri: „presréčna“, namesto: „preseréčna“. Jeran.

Naznanje. Peta pola „živinozdravništva“ je na svitlo prišla; naj g. naročniki pošlejo po-njo. Današnjemu listu je pridjan 9. dokladni list.